

TOMURCUK

Türkçe Dersi Yayınıdır

Sayı 1 | Haziran 2022

Sayfa 04

Şiir: Türkçe Yılım

Denedik, öğrendik
Düşündük, eğlendik
Bu güzel yılda
Türkçeyi keşfettik

Nisa Nehir ASLAN

Sayfa 07

Şiir: Ay

Saniyordum ben
Küçük bir çocukken
Ay beni takip eder
En çok beni sever

Zeliha Esrin DEMİR

Sayfa 05

Küçürek Öykü: Büyük İşgal

Hepsini ele geçirin!" dedi lider robot.
Bizi ele geçirip robota dönüştürmek
istiyordu. Aylardır hazırladığımız
saldırı bugün gerçekleşmişti.

Ali Emir KALAÇ

Sayfa 08

Özgün Türkü Hikayesi: Senden Bana Yar Olmaz

Ufak bir tarla ve o tarlanın içinde
ufacık tefecik, şirin bir ev..
İşte o evde yaşayan Ali'nin hikâyesidir
bu hikâye.

İrem TOKÖZ

Sayfa 06

Özgün Masal: Tembel Çocuk Masalı

Acaba, zaten öyle oldukları için mi
yoksa köyün esrarengiz lanetine
uğramamak için mi bu kadar
çalışkanmış bu insanlar? İşte bu
sorunun cevabını kimse bilmiyormuş.
İşlerini yapmayanlara ne mi olurmuş?
Bu köyde, işlerini yapmayan insanlar
ilginç bir şekilde çirkinleşirmiş.

Zeynep Ceyda YILMAZ

Sayfa 10

Küçürek Öykü: Dünyanın Hakimi

Ve robot arkasını dönerek "Artık
hissedebiliyorum." dedi.

Eslem ÇIRA

Sayfa 11

Şiir: Annem

En sevdiğim varlık,
En iyi insan,
Yaşama sebebim!
Benim canım annem!

İsmail Mert SİPER

Sayfa 12

Küçürek Öykü: Çalınmış Ruh

Siren sesleri duyuyor kulaklarım bu sefer.
Aslında ben hep yapayalnızmışım.
Kendimi dinlemeyi ne zaman bırakmışım?

Çağla Nil PEKMEZOĞLU

Sayfa 13

Şiir: Dokuz Güzel Fidan

Biri tutumluluk,
Biri çalışkanlık,
Biri temizlik,
Ve yardımseverlik..

Derinsu ATEŞ

Sayfa 14

Skeç: Üvey Annem Beni Ormana Attı

RAPUNZEL: Siz burada ne yapıyorsunuz böyle?
NARDANIYE HANIM:
(Bağlama ile uzun hava müziği) Üvey annem beni ormana attı. Burada kurda kuşa yem olayım istedi ama ...

Cennet Defne BİRCAN
Egemen GÜÇLÜ
Sinan EMEK
Elif DİNÇ

Sayfa 15

Şiir: Canım Annem

Kalbimde güller açtıran
Beni hep seven
Sevgiyle büyüten
Türkcan SALGINCI

Sayfa 16

Özgün Bilmeceler

Onur ÇEÇEN
Ali Eren ATIŞ
Muhammed Musab AKAY
Murathan GÜVENÇ
Ela ERTEKİN
Elvina KÖSE
Elif Nisa MORKOÇ
Gökçe TANRIVER
Ferit Bora AKMAN
Asya BİLİCAN
Melisa AYDOĞAN
Betül BEŞİRLİ
Erdem AKYILDIZ

TOMURCUK Dergi

Bu tomurcuk her sayıda bambaşka çiçeklere durmaya niyetlendi. Kapımız, körpecik kalemleriyle kendilerini ifade edecek bir alan arayan bütün yüreklere sonuna kadar açıktır. İlk sayımızda ders etkinlikleri için yazılan yazıları düzenleyerek bir Türkçe çiçeği olarak açtık. Bundan sonraki sayılarımızda, sizlerle iki aylık aralıklarla ve farklı temalarda buluşmayı planlıyoruz.

Yazmak, arınmaktır..

Yazmak, kafamızda ve kalbimizde olanı somutlaştırmaktır..

Eserlerini bizimle paylaşan bütün genç yazarlarımızın kalemine sağlık!

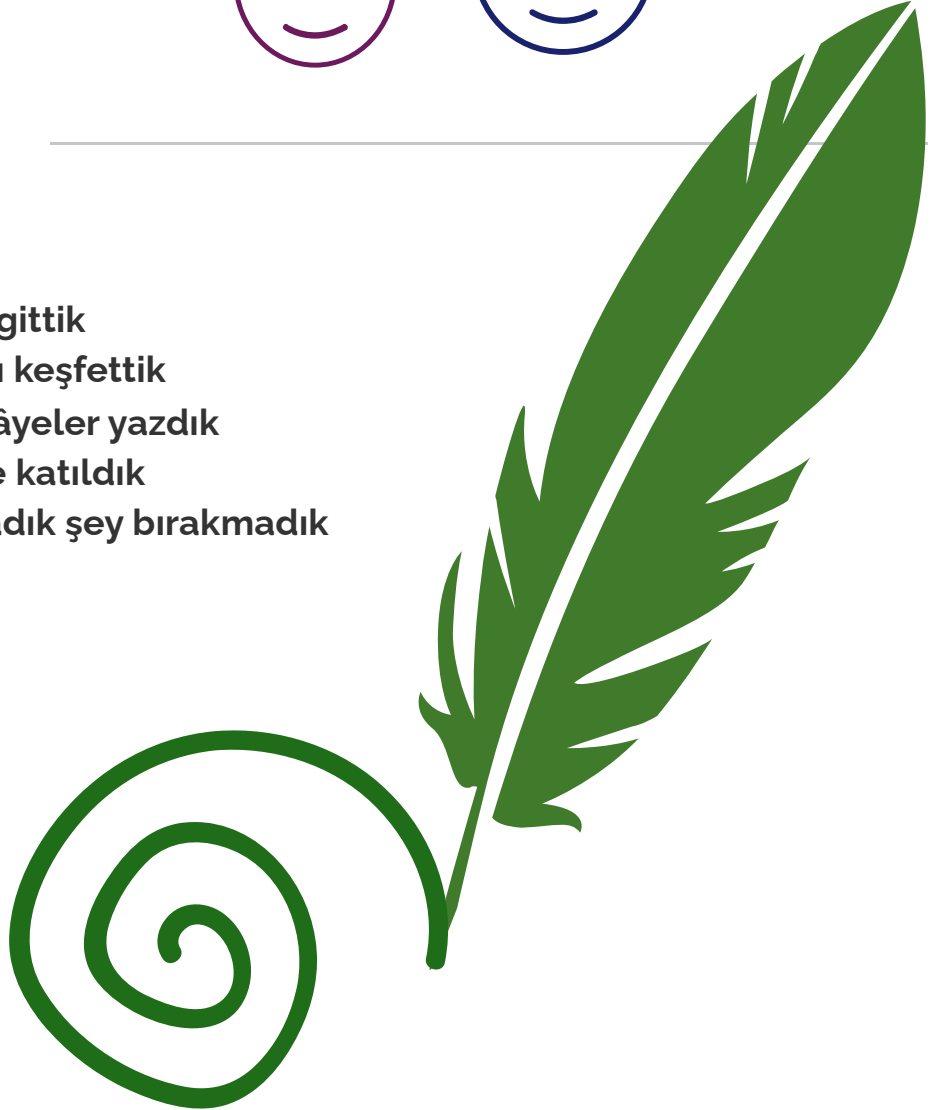
TÜRKÇE YILIM

Nisa Nehir ASLAN

Denedik, öğrendik
Düşündük, eğlendik
Bu güzel yılda
Türkçeyi keşfettik

Kilimlerin dünyasına gittik
Paraşüt çadırda uzayı keşfettik
Masallar anlattık, hikâyeler yazdık
Etkinliklere, projelere katıldık
Bu güzel yılda yapmadık şey bırakmadık

BÜYÜK İŞGAL

Ali Emir KALAÇ

Hepsini ele geçirin!" dedi lider robot.

Bizi ele geçirip robota dönüştürmek istiyordu. Aylardır hazırlandığımız saldırı bugün gerçekleşmişti. Kaçma planımız basitti. Sığınağımız hazır. Ani gelişen saldırıda hepimiz sığınağa ulaşmayı başaramamıştık. Onu dışarda bir yerde bulma ümidim vardı. Ah Emre! Neredesin?

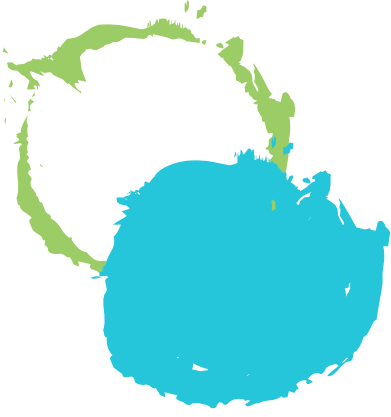
**Güvende olmak için
ürettiğimiz bu canavarlar
her şeyi değiştirmişti. Her
an, her yerde olabilirlerdi**

Bu sesler?

"Yaklaşıyor!
Köşeyi döner gibi yaptım,
beklemeye başladım.
Kalbimin sesi ve kulaklarımı
uğultusu artıyordu.
Korkuyordum. Metal bir el
omzuma dokundu. İlk başta,
beni ele geçireceğini
düşünmüştüm. Sonra, bana
dostça gülümsediğinde her
şey beynimde oturmuştu. O
gülümseme, bana çok tanıdık
gelmişti.

TEMBEL ÇOCUK MASALI

Zeynep Ceyda
YILMAZ

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde, unutulmuş ormanın içinde bir köy varmış. Bu köydeki insanlar her işlerini zamanında yapan çok çalışkan insanlarmış. Acaba, zaten öyle oldukları için mi yoksa köyün esrarengiz lanetine uğramamak için mi bu kadar çalışkanmış bu insanlar? İşte bu sorunun cevabını kimse bilmiyormuş. İşlerini yapmayanlara ne mi olurmuş? Bu köyde, işlerini yapmayan insanlar ilginç bir şekilde çirkinleşirmiş. Yavaş yavaş çirkinleşirler, sonunda yüzüne bakılmaz bir hale gelirlermiş.

Çalışkan ve güzel insanların yaşadığı bu köyde tembel mi tembel bir çocuk yaşarmış. Tembellik, sorumsuzluk

deyince neredeyse herkesin parmakla göstereceği kadar meşhur olmuş bir çocuk. Hiçbir işini yapmıyor, yapmaya niyetlendiği işleri de başka zamanlara erteleyip bırakıyormuş. Köyün şartları belliymiş ve bizimki işlerini erteledikçe çirkinleşmeye başlamış. Yapılmayan işler biriktikçe yüzüne bakılmaz bir hale gelmiş ama hiç aynaya bakmadığı için olan bitenin farkında değilmiş. O sırada bulutlar ülkesinde bir balo düzenleniyormuş. Bizim tembel çocuğa da davetiye gelmiş.

Tembel çocuk hemen hazırlanmaya başlamış. Aman onu mu giysem bunu mu giysem, şunu mu taksam bunu mu sürsem diye düşünüp dururken aynaya bakıvermiş birden.

O da ne! Gördüğü çirkinlik karşısında ne yapacağını şaşırılmış. Değil baloya gitmek, odasından çıkmak bile istememiş. Ama bu işin tek çaresinin işlerini bitirmek olduğunu kendisi de gayet iyi biliyormuş.

Ahlanıp vahlanmayı bırakmış, kolları sıvamış. Onu da yapayım, bunu da yapayım, şunu da yapayım derken birkaç gün içinde bütün işlerini bitirmiş.

Sorumluluklarını yerine getirmek, içine öyle güzel bir huzur vermiş ki mutlaka dünyanın en güzel insanı olmuşumdur, diye düşünüp aynaya bakmış.

**Gözlerine inanmamış!
Yüzünde hiçbir değişiklik
yokmuş. Hala dünyanın
en çirkin insanıymış.
Yüzü güzelleşmemiş olsa
da işlerini zamanında
yapmak ona öyle bir
huzur vermiş ki işlerini
bitirmekten
vazgeçmemiş.**

Günlerce çalışıp her şeyi bitirdiği zaman biraz düşünmüş. Bundan sonra hep çirkin kalacağı gelmiş aklına ve çok üzülmüş.

Bu sırada periler diyarında bambaşka şeyler oluyormuş. Akıllı uslu çocuklara hediyeler dağıtılıyormuş. Bizimki sorumsuzmuş ama akıllı bir çocukmuş, yaramazlık yapmazmış.

Hediye alacaklar arasında onun ismi de varmış. Hediyeleri dağıtan peri bizim çocuğu göremeyince ne halde olduğuna bakmaya gitmiş. Çocuğun yüzüne bakınca olan biten her şeyi anlamış. Şöyle bir etrafı kontrol etmiş. Çocuğun bütün işlerini yaptığını görünce onu hem güzelleştirmiş hem de ona bir hediye vermiş. O günden sonra bizim çocuk bir daha işlerini hiç aksatmamış. Hayatı boyunca işlerini hep zamanında yapmış, mutlu mesut yaşamış.

Gökten üç elma düşmüş: Biri anlatana, biri dinleyenine biri de işlerini günü gününe yapan bütün düzenli çocukların başına...

AY

Zeliha Esrin DEMİR

Sanıyordum ben
Küçük bir çocuk iken
Ay beni takip eder
En çok beni sever

Ay değişti benim gözümde
Parlak bir daire
Yıldızların arkadaşı
Gecenin şahı

Saklanır gündüzleri
Saklambaç oynar gibi
Geceleri çıkar ortaya
Bekler gökyüzünde

Büyüdüm öğrendim
Ay dolanır döner
Yörüngesinden ayrılmaz
Gök cisimlerine çarpmaz

SENDEN BANA YAR OLMAZ

İrem TOKÖZ

**Yemyeşil, küçük ve tatlı
bir köy...**

**Ufak bir tarla ve o
tarlanın içinde ufacık
tefecik, şirin bir ev...**

**İşte o evde yaşayan
Ali'nin hikâyesidir bu
hikâye.**

**Okulu ve okumayı çok
seven Ali'nin hikâyesi...**

Köylerindeki eski okul binasında her sınıf vardı ama o okula sadece bir tane öğretmen gönderilmişti. Köylerde çocuk sayısı, hele de okula giden çocuk sayısı o kadar azdı ki kimse için sorun olmuyordu bu mesele. Ali işte bu tek öğretmenli okulda, birkaç sene içinde ilkokulu ve hatta ortaokulu da bitirme başarısını gösteren iki kişiden biriydi. Pek arkadaşı yoktu ama bunun bir önemi yoktu. Öğretmenini çok seviyordu. Bulduğu her fırsatta onunla bir şeyler konuşuyor, ona sorular soruyor, sürekli yepyeni şeyler öğreniyordu. Ali, okumaya olan büyük ilgisi sayesinde öğretmenin de gözbebeği olmuştu. Öğretmeni Ali'yle ilgili gelecek planlarını çoktan yapmıştı. Kendisi gibi bir öğretmen olmak isteyen Ali'nin Erzurum'daki öğretmen okuluna girmesi için başvuru tarihlerini sıkı sıkı takip ediyordu. Öğretmen okullarının başvuru tarihleri nihayet belli olmuştu. Yusuf Öğretmen, Ali'nin ailesini bilgilendirmek için bir gün ziyaretlerine gitmeye karar verdi. Eve öğretmenin geleceğini duyan aile fertleri bütün misafirperverliklerini konuşturmuş ve abartılı hazırlıklar yaparak öğretmeni karşılamışlardı. Yeme içme, havadan sudan konuşma fasıllarının ardından sıra ziyaret sebe-

bini açıklamaya gelmişti. Yusuf Öğretmen derin bir nefes alarak bu güzel gelişmeyi aileye anlatmaya başladı:

-Biliyorsunuz Ali, derslerinde çok başarılı bir çocuk ve öğretmen olmak istiyor. İki gün sonra öğretmen okulları başvuruları almaya başlıyor ve bu Ali için çok büyük bir fırsat. Buraya bunun ile ilgili sizi bilgilendirmek için geldim.

Ali'nin babası, Yusuf Öğretmenin daha fazla konuşmasına izin vermez ve kendinden emin bir şekilde: -Hoca, hoca! İyi dersin, hoş dersin de biz okulunu bitirir bitirmez Ali'yi komşunun kızı Fatma ile evlendireceğiz. Yani sizin bu dediğiniz imkânsız bir şey, der.

Ali bu olanları büyük bir hayretle dinledikten sonra odasına koşar ve kapıyı arkasından sertçe kapatır.

Bir sonraki günün başladığını bahçedeki horoz sesleriyle anlayan Ali, o akşamın nasıl geçtiğini anlamamıştı bile. Okul vakti geldiğinde yataktan kalkıp hazırlanması gerekirken Ali hala yataktaydı. Kendini sanki yatağa yapışmış gibi hissediyordu. Ali aslında bunun nedenini biliyordu, akşam olanlardan sonra okula gidip Fatma'nın yüzüne nasıl bakacağını bilmiyordu. Eninde sonunda, annesinin Ali'yi yataktan kaldırma çabaları ile birlikte,

yataktan kalkmayı başarmıştı. Ali en sonunda okul yolunu tuttuğunda her zamankinden daha yavaş yürüyordu çünkü okula gidip Fatma'yı görmek bile istemiyordu. Aslında tek sınıflı bu okulda okuyan Fatma daha önce hiç böylesine Ali'nin dikkatini çekmemişti. O gün zor geçmişti. Ondan sonraki günler de...

Sonunda okulun son günü gelmişti. Bu süre zarfında Ali ve Fatma'nın aileleri daha sık görüşmeye başlamıştı ve Ali her geçen gün daha çok endişe duyuyordu.

Ali, ilkokuldaki ve ortaokuldaki ilk ve tek öğretmeni olan Yusuf öğretmenle bu konuda konuşmaya karar verdi. Zaten kendisi de bu olayı Ali ile birlikte öğrenmişti. Ertesi gün Ali okula gittiğinde öğretmenin yanına gidip direkt konuya girdi ve birazcık endişeli bir şekilde:

-Öğretmenim biliyorsunuz ki benim ailem ortaokul bitince beni Fatma ile evlendirmek istiyorlar ama ben bunu istemiyorum. Bu duruma nasıl kökten bir çözüm bulabilirim, dedi.

Yusuf Öğretmen ise:

-Evladım benim de aklıma bir fikir gelmiyor ama git istersen bir ailenle konuş. Belki senin ne hissettiklerini bilirlerse vaz geçebilirler, dedi..

Ali ise bir anda sesini yükselterek:

-Hocam, bana hiçbir şey sormadan böyle bir karar alan ailem sizce beni dinler mi?

Yusuf Öğretmen:

-Sen yine de bir git sor, ne olacağını bilemeyiz, der ve Ali'nin eve doğru koşuşunu izler.

Öğretmeninden duyduklarıyla son bir ümide kapılan Ali bir yandan koşuyor bir yandan da "Ya fikirlerimi umursamaz, beni yine de evlendirirlerse?" diye düşünüyordu. Eve vardığında annesi mutfakta bir şeyler hazırlıyordu, Ali'nin beklemeye tahammülü yoktu. Bir anda:

-Anne, ben Fatma ile evlenmek istemiyorum, deyiverdi.

Ardından annesi oğluna sarılıp:

-Ah be evladım, bunu bana daha önce söyleseydin ya! Tabii ki de senin kararlarına saygı göstereceğiz, çünkü bu senin vermen gereken önemli bir karar. Köydeki bütün çocuklar bu şekilde evlendiği için sana sormayı akıl edemedik. Ama evladım Fatma seni gerçekten çok seviyor. Bu durumda olayların bu kadar ilerledikten sonra bozulması onu çok incitecektir. Ona bunu kırmadan anlatmanın bir yolunu bulmalıyız. Sen Fatma'ya anlat, ben de babana anlatayım. Bu konuşmanın ardından ana oğul kucaklaştılar.

Annesiyle konuştuktan sonra nihayet yüzü gülen Ali, Fatma için ne yapması gerektiğini bilemedi. Her zaman yaptığı gibi yine öğretmenine danışmaya karar verdi. Uzun bir sessizliğin ardından bu olayı bir türküyü anlatmanın Ali için kolay, Fatma için de az yaralayıcı olacağına karar verdiler.

Ali, haberi duyduktan sonra her gördüğünde Fatma'ya söylemek için içine dolup dolup taşamayan cümle ile başladı türküyü yazmaya:

Senden bana yar olmaz!

SENDEN BANA YAR OLMAZ
Senden bana yâr olmaz Olsa vefakâr olmaz
Kışa çevirme yazımı Çalıp dinletme sazımı Küstürüp sen al nazımı Yaralıyam yaralı

Her ağaçta bar olmaz Seven bahtiyar olmaz Kışa çevirme yazımı Çalıp dinletme sazımı Küstürüp sen al nazımı Yaralıyam yaralı

KAYNAK:Vikikaynak)

(İl İl Türkülerimiz TRT Arşivi)

DÜNYANIN HÂKİMİ

Eslem ÇIRA

Dünya üzerinde tek insan kalmamıştı.
Ve robot arkasını dönerek “Artık
hissedebiliyorum.” dedi.
Geçmişte yaşayan insanlara ait çipler
sayesinde duyguları da ele geçirmişlerdi.
Artık dünyanın hâkimi onlardı.

ANNEM

İsmail Mert SİPER

En sevdiğim varlık,
En iyi insan,
Yaşama sebebim!
Benim canım annem!

En güzel annesin.
Her akşam "Yorulmadım" dersin.
Sen çok özelsin!
Benim canım annem!

Her işi yaparsın.
Temizlik, yemek...
En değerlim!
Benim canım annem!

Her zaman sen haklısın.
Hep dersin ya, "Anne kızar da sever de"
Her şeyimizsin!
Benim canım annem!

ÇALINMIŞ RUH

Çağla Nil
PEKMEZOĞLU

0101

Yürüyorum.
Gözlerim her şeyi paramparça eden, kontrolden çıkmış, kendi yaptığım yaratık üzerinde geziniyor. Ne kadar da benziyoruz birbirimize. Bu mahkûm edildiğim kader benim seçtiğim değil, bana biçilmiş olan. Peki, bu son, onlara boyun eğdiğim için benim suçum mu? Yoksa beni başka yollara kör eyleyen onların suçu mu? Yapayalnızım.

Etrafımdaki kıyametin sesi değil, yürürken ayakkabımın çıkardığı ses kulaklarıma ulaşan. Siren sesleri duyuyor kulaklarım bu sefer. Aslında ben hep yapayalnızmışım. Kendimi dinlemeyi ne zaman bırakmışım? Geç kalmış yardım eli. Sizce ölmüş bir ruhu bağladığınız makinelerle hayata da döndürebilir misiniz?

DOKUZ GÜZEL FİDAN

Derinsu ATEŞ

Biri tutumluluk,
Biri çalışkanlık,
Biri temizlik,
Ve yardımseverlik...

Saygı, adalet, ahlak;
Bir de hoşgörü var.
Dürüst olmayı unutma sakın!
Dokuz güzel fidanın sahibi,
Sen de olabilirsin!

ÜVEY ANNEM BENİ ORMANA ATTI

Cennet Defne BİRCAN
Egemen GÜÇLÜ
Sinan EMEK
Elif DİNÇ

KİŞİLER:

KURT

RAPUNZEL

KÖPEK

NARDANIYE HANIM

(Nardaniye ormanda yürürken Köpek'le karşılaşır.)

KÖPEK: (Acıklı bir tonda) Havvvv!

NARDANIYE HANIM: Ah zavallı, tatlı şey. Sen de mi benim gibi evinden atıldın? Gel bakayım yanıma.

KÖPEK: (yaklaşır) Evet, sahibim yaşlandığım için beni çiftlikten kovdu. Oysa yıllarca çiftliklerini bekledim gece gündüz. Emeklerimin karşılığı bu olmamalıydı.

Haavvvvvv!

NARDANIYE HANIM: Haklısın minik dostum.

Bazı insanlar gerçekten çok kötü kalpli.

Neyse, gel de yiyecek bir şeyler bulalım.

Orman, insanlardan daha cömert.

KÖPEK: Hav hav. Haydi meyve toplayalım.

(Karşılarına Rapunzel çıkar)

RAPUNZEL: Siz burada ne yapıyorsunuz böyle?

NARDANIYE HANIM: (Bağlama ile uzun hava müziği) Üvey annem beni ormana attı.

Burada kurda kuşa yem olayım istedi ama ben hayatta kalmayı başardım.

KÖPEK: Benim de hikâyem pek farklı değil.

Seni de gözüm bir yerden ısıyor HAAVV ama çıkaramadım.

RAPUNZEL: Ben altın saçlı Rapunzel

NARDANIYE HANIM: Ama senin saçların kahverengi. Ne oldu sana kuzucum?

RAPUNZEL: Ne olsun, kötü cadı beni tanımasın diye tonla para verip saçımı boyattım.

KURT: (Sinsice) Ama ben hepinizi tanıdım. Şimdi görürsünüz.

(Yanlarına yaklaşır) Öhhö öhhö

NARDANIYE HANIM: Sen de kimsin?

KURT: Ormana düşmüş bir garip hayvanım. Bu geceyi yanınızda geçirebilir miyim?

RAPUNZEL: İsterseniz benim evimde kalabiliriz. Herkese uygun yerimiz var.

DİĞERLERİ: Tamam. Haydi gidelim. (Eve giderler)

NARDANIYE HANIM: Ben nerede yatacağım?

RAPUNZEL: Sen benimle üst katta yatabilirsin. Yan odamdaki misafir yatağı var.

KÖPEK: Ben nerede yatacağım?

RAPUNZEL: Aşağıdaki köpek yatağında yat. Ne olur ne olmaz diye yapmıştım.

KURT: Peki ben nerede yatacağım?

RAPUNZEL: Sen de aşağıdaki samanlıkta yatabilirsin. Kurtlar için daha uygun bir yerdir. (Dehşete kapılmış halde) Ne? Kurt mu?

KURT: Peki ben nerede yatacağım?

HEPSİ: Aaaaa! Kaçın!!!!!!

CANIM ANNEM

**Türkcan
SALGINCI**

Kalbimde güller açtıran
Beni hep seven
Sevgiyle büyüten
Canım annem

Her istediğimi yapmaya
çalışan
Güneş gibi sıcak
Pamuk kadar yumuşak
Beni çok seven canım
annem

Bir tuşa basarsın,
Bin bir hece duyarsın.

Sen yorulursun, o yorulmaz ama;
Tükenmez derler, tükenir sonunda

Hava soğudu iyice,
Hepimiz girdik içine.

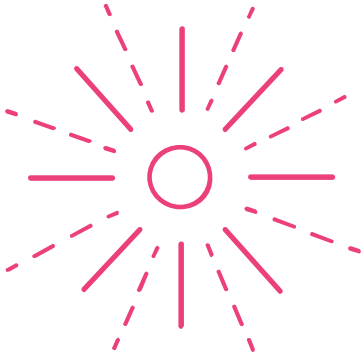
Dili kendisinden uzun
Çöllerde yaşam uzun

İçinde cevher ,
Cebimde gezer.

Kışın sıkı kapanır
Yazları açık kalır

Takarsın kulağına, küpe değil
Çekersin burnuna , atkı değil

Çok düşünür, yorulmaz.,
Başka gezegende bulunmaz..

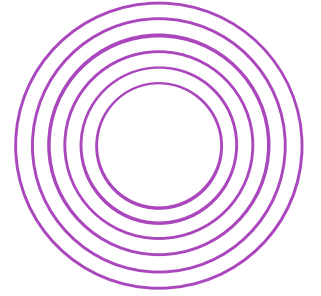
Evimin içindeki, kıvrılır yılan gibi;
Benim için de, taşır gerekli şeyleri.

Lezzetli üçgen dilimleri,
Yersen bozarsın daireyi.

Nereye dönersen hep oraya bakar.

Uçar ama kuş değil
Kanadı var sinek değil

Üç renklidir, uzundur.
Arabaların dostudur.

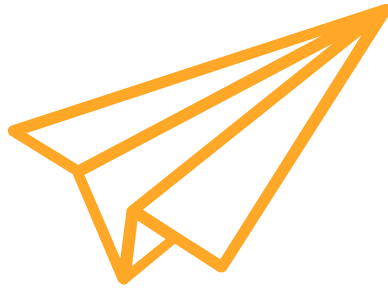

Kim Yazdı?

Onur ÇEÇEN
Ali Eren
Muhammed Musab AKAY
Murat GÜVENÇ

Ela ERTEKİN
Elvina KÖSE
Elif Nisa MORKOÇ
Gökçe TANRIVER

Ferit Bora AKMAN
Asya BİLİCAN
Melisa
Betül BEŞİRLİ
Erdem

CEVAPLAR

cüzdan, pencere, maske, insan

televizyon, tükenmez kalem, mont, kertenkele

boru, pizza, göz, uçak, trafik lambası

KURUM ADI

Kurumumuzun
etkinliklerinden haberdar
olmak için bizi takip edin.

